

Suweren II RP

Kim jest Suweren II RP?

<https://suweren.freecluster.eu/2022/03/03/kim-jest-suweren-iirp/>

3 marca, 2022 przez [Redaktor](#)

Suweren Drugiej Rzeczypospolitej jest rdzennym Polakiem człowiekiem posiadającym pełnię praw człowieka. Obywatel legalnego państwa gdyż 3RP stała się prywatną firmą i nie ma nic wspólnego z państwowością. To prywatna firma zarejestrowana na nowojorskiej giełdzie papierów wartościowych, co można sprawdzić pod linkiem: <https://sec.report/CIK/0000079312>

Obywatel 3RP czyli obywatel przez małe „o” jest osobą fizyczną co nie jest równoznaczne z człowiekiem. Termin prawny osoba fizyczna oznacza fikcyjną osobę, podobną do osoby prawnej, czyli inaczej mówiąc martwy przedmiot, który nie ma nic wspólnego z człowiekiem poza tym, że to człowiek wprawia tą fikcję prawną w ruch. W taki sposób społeczeństwo nieświadomie zgodziło się funkcjonować i identyfikować się jako osoba fizyczna. Niby tylko dwa słowa pozornie nic nieznaczące ale odbierają człowiekowi wiele praw jak status żywego człowieka. Prawo stanowione tworzone przez Sejm w większości dotyczy osób fizycznych. Tylko na osobę fizyczną można nakładać nowe prawne restrykcje, obciążenia finansowe, kary, obowiązki i wszelkiego rodzaju przymusy z pominięciem praw zawartych w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka z 1948 roku która ciągle jest obowiązująca (<https://libr.sejm.gov.pl/tek01/txt/onz/1948.html>). Obowiązuje oczywiście ludzi a nie inne umowne formy prawne, które nie są jednoznaczne z człowiekiem. Z prawami ludów rdzennych jest już inaczej jak z prawami osób fizycznych. Rdzenni mieszkańcy – inaczej „ludy tubylcze” – to potomkowie mieszkańców kraju lub regionu geograficznego, którzy żyli tam w momencie przybycia ludzi wywodzących się z innych kultur, o innym pochodzeniu etnicznym. Rdzennymi społecznościami są te, które są historyczną kontynuacją społeczności doby przed inwazyjnej i kolonialnej, dokonanej na jej terytorium, i uważają się za byt odrębny od innych części społeczeństwa aktualnie dominujących na tym terytorium, lub jego części. Stanowiąc nie dominującą część społeczności, są zdeterminowane zachować, rozwijać i przekazywać przyszłym pokoleniom swe dziedziczone terytoria i swą etniczną tożsamość, jako fundament kontynuacji swego bytu jako ludu, w zgodności z jego kulturowymi wzorcami, społecznymi instytucjami i porządkiem prawnym. Kategoria „ludy rdzenne” obejmuje współcześnie 370 mln osób rozsianych na wszystkich kontynentach świata i zamieszkujących terytoria około 90 państw.

Deklaracja praw ludów tubylczych (ang *United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples*) – deklaracja ONZ w zakresie praw i wolności ludów tubylczych świata, uchwalona 29 czerwca 2006 r. na pierwszym posiedzeniu Rady Praw Człowieka ONZ w Genewie a następnie przyjęta 13 września 2007 większością głosów przez Zgromadzenie Ogólne ONZ Artykuł 3 Deklaracji stanowi: „Ludy rdzenne mają prawo do samostanowienia. Na mocy tego prawa swobodnie kształtują swój status polityczny i swobodnie określają rozwój gospodarczy, społeczny i kulturalny” Klauzula art. 3 Deklaracji w sposób oczywisty

sankcjonuje rozszerzenie kręgu podmiotów, beneficjentów prawa do samostanowienia – w perspektywie samostanowienia wewnętrznego. Materializacja samostanowienia przez każdy lud (tj. ogół społeczności obywatelskiej państwa; mniejszość narodową, etniczną, religijną i/lub językową) jest następstwem materializacji praw człowieka, wszystkich i każdego z osobna. Praw grupowych, jak i praw indywidualnych każdej z osób lud ten stanowiących. Ludność rdzenna zatem, jak i każda osoba do niej należąca – podobnie jak każdy lud i osoby do niego należące – beneficjenci prawa do samostanowienia – korzystają z pełnej gamy praw człowieka. Art. 4 Deklaracji – materializacja prawa ludności rdzennej do autonomii bądź też samorządu w kwestiach wewnętrznych i lokalnych, jak również do dysponowania środkami na sfinansowanie swoich funkcji autonomicznych” . Urzeczywistniony zatem może zostać w najwyższym materialnie stopniu, gdy mowa o autonomii/samorządzie, zakres politycznego wewnętrznego samostanowienia ludności rdzennej.

Zauważyć trzeba, że przywołana definicja ludności rdzennej, akcentuje i wskazuje, że dominującą cechą tej społeczności, wyróżniającą ją wśród wszelkich innych społecznych bytów dysponujących prawem do samostanowienia, jest jej organiczny od zarania związek z ziemią, przestrzenią dającym się określić obszarem, terytorium i jego zasobami. To te przestrzenie i ich bogactwo, które zajmują od niedającego się wyznaczyć żadną datą czasu, kształtowały ich tożsamość, sposób życia i sens społecznych relacji w jej obrębie. Zwrotu ziem i jej zasobów określa następujący katalog praw ludności rdzennej: „prawo do zachowania i umacniania swoich charakterystycznych związków duchowych z przez nie tradycyjnie posiadanymi lub też w inny sposób przez nie zajmowanymi i utrzymywanymi i ziemiami, terytoriami, wodami, morzami i innym bogactwami naturalnymi.” (art. 25); „prawo do ziem, terytoriów i bogactw, które tradycyjnie należały do niej, były przez nią zajmowane, używane lub nabyte w inny sposób.” (art. 25 (1)); i towarzyszące mu prawo sprawowania kontroli nad nim i (art. 25 (2)); „prawo do zadośćuczynienia, włącznie z restytucją lub, gdzie jest ona niemożliwa, sprawiedliwą, należyłą i godziwą rekompensatę za ziemie, terytoria i bogactwa naturalne, które były przez nie tradycyjnie posiadane lub zajmowane bądź używane w inny sposób, a które zostały skonfiskowane, zabrane, okupowane, używane lub zniszczone bez ich dobrowolnego, wcześniejszego i poinformowanego pozwolenia.” (art. 28); „prawo do konserwacji i ochrony środowiska oraz zdolności produkcyjnej ich ziem, terytoriów i bogactw naturalnych.” (art. 29 (1)); „prawo decydowania i rozwijania priorytetów i strategii rozwoju lub użytku swoich ziem lub terytoriów, jak również innych bogactw naturalnych.” (art. 32 (1))

Art. 8 deklaracji, gdzie uznano prawo ludności rdzennej oraz każdej osobie do niej należącej do nie poddawania się przymusowej asymilacji oraz próbom zniszczenia ich kultury. W ustępie 2 art. 8 państwa-strony zadeklarowały gotowość wdrożenia mechanizmów służących zapobieganiu naruszeniom praw ludności rdzennej, a także – w przypadku dokonania naruszenia – mechanizmów naprawczych wobec następujących czynności zmierzających do:

- a. pozbawienia tejże ludności poczucia własnej tożsamości oraz odrębności kulturowej,
- b. wywłaszczenia lub pozbawienia w inny sposób własności ziemi oraz bogactw naturalnych rdzennej ludności,**

c. przeniesienia ludności rdzennej siłą na inne terytoria, w wyniku czego dojść może do naruszenia praw ludności, d. asymilacji lub integracji z innymi społecznościami wbrew woli rdzennej ludności,

e. propagowania wrogości oraz dyskryminacji rasowej lub etnicznej.

Art. 28, na mocy którego zadeklarowano możliwość żądania zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez zachowanie naruszające prawa ludności rdzennej. Przepis tego artykułu dopuszcza możliwość innej niż odszkodowanie rekompensaty za utracone ziemie np. poprzez przyznanie własności innych gruntów, przy czym wynagrodzenie to musi spełniać przesłankę adekwatności;

Kolejny akt prawny który obowiązuje ludzi, ludy rdzenne, Suwerenów II RP i daje nam możliwość prawnej obrony przed bezprawiem systemu to **Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych otwarty do podpisu w Nowym Jorku dnia 19 grudnia 1966 r.**

Treść dokumentu

<https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU19770380167/T/D19770167L.pdf>

Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych (MPPOiP) uznaje prawo mniejszości do samostanowienia oraz sprawowania kontroli nad poszanowaniem kultury. Pakt ratyfikowany został przez 165 państw-stron. Chociaż pakt milczy na temat praw własności intelektualnej i kulturowej należy go rozpatrywać w połączeniu z Międzynarodowym Paktem Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych z 1966 r. oraz Powszechną Deklaracją Praw Człowieka z 1948 r. Pakt może być postrzegany jako nawiązanie idei praw własności intelektualnej jako praw człowieka.

Artykuł 1 paktu stanowi, że wszystkie narody mają prawo do samostanowienia, a na mocy tego prawa swobodnie określają one swój status polityczny i swobodnie wspierają własny rozwój gospodarczy, społeczny i kulturalny. W art. 27 znalazła wyraz zasada ochrony praw mniejszości: W Państwach, w których istnieją mniejszości etniczne, religijne i językowe, osoby należące do tych mniejszości nie mogą być pozbawione prawa do własnego życia kulturalnego, wyznawania i praktykowania własnej religii oraz posługiwania się własnym językiem wraz z innymi członkami danej grupy.

Wydarzenia II wojny światowej uświadomiły społeczności międzynarodowej, jak ważna jest ochrona praw człowieka w skali uniwersalnej. Kluczową rolę w przedmiocie rozwijania i umacniania ochrony praw człowieka odegrała Organizacja Narodów Zjednoczonych. Pierwszym dokumentem, który ujmował w sposób kompleksowy prawa jednostki, była uchwalona w 1948 r. Powszechna Deklaracja Praw Człowieka. Dokument ten nie posiadał jednak mocy wiążącej. Następnym krokiem w tworzeniu globalnego systemu ochrony praw człowieka była Międzynarodowa konwencja o zwalczaniu wszelkich form dyskryminacji rasowej otwarta do podpisu w Nowym Jorku dnia 21 grudnia 1965 r., a wkrótce potem Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych otwarty do podpisu w Nowym Jorku dnia 19 grudnia 1966 r.³ oraz Międzynarodowy Pakt Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych otwarty do podpisu w Nowym Jorku dnia 19 grudnia 1966 r.⁴ Pakty zostały uchwalone przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych. Przyjęty również dwa protokoły fakultatywne do MPPOiP: Protokół Fakultatywny do Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych uchwalony przez

Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 16 grudnia 1966 r. w Nowym Jorku (Polska ratyfikowała PF MPPOiP 22 lutego 1994 r.) oraz Drugi Protokół Fakultatywny do Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci przyjęty w Nowym Jorku dnia 15 grudnia 1989 r. 6 (wszedł w życie w stosunku do Polski z dniem 3 lipca 2014 r.).

Istnieje także jeden protokół fakultatywny do MPPGSiK: Protokół Fakultatywny do Międzynarodowego Paktu Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych uchwalony przez Radę Praw Człowieka ONZ w dniu 18 czerwca 2008 r. Polska nie ratyfikowała PF MPPGSiK. Polska ratyfikowała Pakty w 1977 r., z dniem 18 czerwca 1977 r. weszły one w życie. Pakty posiadają wiążący charakter prawny i stanowią gwarancję podstawowych praw i wolności człowieka. Zdaniem T. Astramowicz-Leyk są „kamieniem milowym w uniwersalizacji międzynarodowego systemu ochrony praw i wolności jednostki ludzkiej.

MPPOiP gwarantuje jednostkom podstawowe prawa oraz wolności polityczne i obywatelskie: prawo do życia, zakaz arbitralnego aresztowania lub zatrzymania, prawo do sądu, prawo do prywatności, zakaz tortur i niehumanitarnego albo poniżającego traktowania lub karności, prawo do wolności myśli, sumienia i wyznania, wolność zgromadzeń i stowarzyszeń, równość wobec prawa. W myśl art. 40 MPPOiP państwa-strony MPPOiP zobowiązują się do przedkładania Sekretarzowi Generalnemu ONZ sprawozdań na temat środków przedsięwziętych przez nie w celu realizacji praw uznanych w MPPOiP oraz postępu dokonanego w dziedzinie korzystania z tych praw. Wyróżnia się dwa rodzaje sprawozdań: wstępne i okresowe. Sprawozdanie wstępne państwo-strona MPPOiP zobowiązane jest złożyć po upływie roku od wejścia w życie MPPOiP dla tego państwa, natomiast sprawozdanie okresowe – zazwyczaj co 4 lata bądź na każde wezwanie Komitetu Praw Człowieka. Ponadto Komitet Praw Człowieka może poprosić o sprawozdanie uzupełniające albo zażądać sprawozdania ad hoc. Sprawozdania bada Komitet Praw Człowieka, a następnie przekazuje państwom-stronom MPPOiP zalecenia wraz z takimi uwagami natury ogólnej, jakie uzna za właściwe. MPPOiP dąży do bezpośredniego upodmiotowienia jednostki przez nałożenie wyraźnych zobowiązań względem niej na państwo oraz wyposażenie jej w prawo występowania przeciwko państwu. Na mocy PF MPPOiP została wprowadzona instytucja zawiadomienia indywidualnego przeciwko państwu-stronie MPPOiP

za naruszenie praw jednostki zawartych w MPPOiP. Zawiadomienie może złożyć jednostka podlegająca jurysdykcji państwa-strony MPPOiP po spełnieniu następujących przesłanek:

- zawiadomienie musi być skierowane wobec państwa-strony PF MPPOiP,
- zawiadomienie musi dotyczyć naruszenia praw wymienionych w MPPOiP,
- zawiadomienie nie może być anonimowe, musi pochodzić od osoby podlegającej jurysdykcji państwa skarżonego,
- zawiadamiający musi być ofiarą naruszenia praw wymienionych w MPPOiP,
- zawiadamiający musi wyczerpać wszystkie dostępne krajowe środki ochrony prawnej,
- zawiadomienie nie może stanowić nadużycia prawa do składania zawiadomienia,

- zawiadomienie nie może być niezgodne z postanowieniami MPPOiP,
- zawiadomienie nie może dotyczyć sprawy, która jest rozpatrywana przez inny organ międzynarodowy

Międzynarodowa taryfa odszkodowawcza za łamanie praw ludzkich w stosunku do osoby.

Tłum. z j. niemieckiego : Maria Bejda, opracowanie wspólnie z Teresą Wojda. Tłumaczenie jest z wersji taryfy.

Taryfa jest zawsze związana z każdym „pojedynczym przypadkiem” złamania prawa, obok podana w pierwszej pozycji kwota-ryczałt odszkodowania od pomocnika a w drugiej kwota-ryczałt od szefa firmy dopuszczającej się przestępstwa, ustalana w zależności od indywidualnego przypadku. Odpowiadają oni prywatnie własnym majątkiem do trzeciego pokolenia włącznie ! Każdy człowiek ma prawo posługiwać się tą Międzynarodową Taryfą, w Polsce i na świecie, bez żadnych ograniczeń, w każdej sytuacji, do każdej instytucji, do każdego sądu.

1. Przeszkadzanie w swobodnym poruszaniu się, w zależności od indywidualnego przypadku: 500 € ryczałt, 1.000 € ryczałt
2. Groźba użycia środków przymusu – w zależności od indywidualnego przypadku: 3.000 € ryczałt, 10.000 € ryczałt
3. Brak osobistego prawnie uwierzytelnionego podpisu – każdy przypadek: 1.000 € ryczałt, 2000 € ryczałt
4. Zlekceważenie przez osobę publiczną obowiązku okazania dowodu tożsamości: 500 € ryczałt, 1.000 € ryczałt
5. Zlekceważenie urzędowego obowiązku udostępnienia informacji publicznej : 1.000 € ryczałt, 2.000 € ryczałt
6. Za bezprawną i nielegalną korespondencję, zawierającą błędy formalne i fałszywe stwierdzenia, zawarte między innymi, w ostrzeżeniach, karach administracyjnych, opłatach itp.: 500 € ryczałt, + 10-krotnie , 1.000 € ryczałt, + 10-krotnie.
7. Nielegalne, nieważne przesyłki pocztowe: 500 € ryczałt, 1.000 € ryczałt
8. Upowszechnienie dokumentów do publicznej wiadomości, które zostały oznaczone jako „prywatne”, „ściśle poufne” lub „nie do publicznej wiadomości.” : 500 € ryczałt, 1.000 € ryczałt
9. Przekazanie lub zignorowanie pisemnej woli, oświadczenia woli pacjenta : 50.000 € ryczałt, 500.000 € ryczałt
10. Przymuszanie na służbie: 5.000 € ryczałt, 10.000 € ryczałt

11. Bezprawne odrzucenie (także odmowa przyjęcia) papierów wartościowych lub oświadczeń pod przysięgą, które zostały przedstawione przez wystawcę: 100.000 € ryczałt, 1.500.000 € ryczałt
12. Wstrzymanie, odrzucenie papierów wartościowych celem uniemożliwienia wyrównania stanu konta: 100.000 € ryczałt, 1.500.000 € ryczałt
13. Ściągnięcie pieniędzy bez sprawdzonego, oryginalnego tytułu długu – każdy przypadek : 50.000 € ryczałt, 200.000 € ryczałt
14. Zaangażowanie w doprowadzeniu do przymusu badań lekarskich i / lub psychiatrycznych : 100.000 € ryczałt, 2.000.0000 € ryczałt
15. Złamanie umowy przez władze publiczne i / lub osoby publiczne : 100.000 € ryczałt, 2.000.0000 € minimum
16. Fałszerstwo stanu osobowego – każdy przypadek: 100.000 € ryczałt, 500.0000 € ryczałt
17. Dyskryminacja, przymus lub rasizm każdy przypadek: 100.000 € ryczałt, 500.0000 € ryczałt
18. Prześladowania polityczne, każdy przypadek: 100.000 € ryczałt, 500.0000 € ryczałt
19. Zastosowanie norm i przepisów związanych nazistowską historią (również przez analogię z artykułem 139 Niemieckiej Ustawy Zasadniczej): 100.000 € ryczałt, 400.000 € ryczałt
20. Publiczne wykorzystywanie w pracy zawodowej nazistowskich źródeł, nazw, i wzorców podporządkowania przywódców nazistowskich, nazistowskiej historii przeciwko innej osobie: 75.000 € ryczałt, € 500.000 ryczałt
21. Zastosowanie nieważnych, nieobowiązujących, niekonstytucyjnych, nielegalnych przepisów prawnych: 250.000 € ryczałt, 1.000.000 € ryczałt
22. Stosowanie norm i przepisów, których ważność nie została złożona lub dowodów na okres po wydaniu przez przedstawienie oryginału lub kopii poświadczonych notarialnie wyznaczonego standardu: 250.000 € ryczałt, 3.000.000 € ryczałt
23. Egzekwowanie zasad nie potwierdzonych prawidłowo państwowymi ustawami, bez suwerennej legitymacji jej wykonawców: 250.000 € ryczałt. 1.000.000 € ryczałt.
25. Wykonanie działań medycznych i / lub psychicznych (np ekspertyz) wbrew woli osoby osoby : € 150,000 minimum. 10.000.000 €, co najmniej.
24. Wykonywanie nieuprawnionych działań z przymusem (np. zajęcia komornicze, kary, faktury wstępne, etc. bez posiadania jednoznacznego statusu "urzędnika państwowego" : 100.000 € ryczałt, 1.000.000 € ryczałt
26. Zabranie, konfiskata dokumentów tożsamości wbrew woli osoby (np. paszportu, prawa jazdy, itd.) : 50.000 € minimalna. 200.000 € minimalna

27. Odrzucenie prawomocnego przedstawiciela : € 100.000 ryczałt, € 500.000 ryczałt
28. Odrzucenie jako prawomocnego przedstawiciela osoby trzeciej : € 100.000 ryczałt, € 500.000 ryczałt
29. Wtargnięcie do pojazdu bez wyraźnej i dobrowolnej zgody jego użytkownika : € 50.000 ryczałt, € 100.000 ryczałt
30. Działania bez podpisu i prawomocnej legitymacji pracownika państwowego albo urzędnika mianowanego : € 50.000 ryczałt, € 100.000 ryczałt
31. Wtargnięcie do używanego samolotu bez jej wyraźnej i dobrowolnej zgody jego użytkownika: € 50.000 ryczałt, € 100.000 ryczałt
32. Wtargnięcie na statek, łódź lub inny pojazd wodny bez wyraźnej i dobrowolnej zgody jego użytkownika : € 50.000 ryczałt, € 500.000 ryczałt
33. Wtargnięcie bez wyraźnej i dobrowolnej zgody na zamieszkały grunt wraz z dojściem : € 100.000 ryczałt, przypadku, € 500.000 ryczałt,
34. Wtargnięcie na prywatne terytorium, bez wyraźnej i dobrowolnej zgody : € 100.000 ryczałt, 500,000 € ryczałt.
35. Wtargnięcie do mieszkania i przynależnych pomieszczeń, bez wyraźnej i dobrowolnej zgody: €100.000 ryczałt, €1.000.000 ryczałt
36. Bezpośrednia przemoc fizyczna (indywidualne działania, ciągnięcie, popychanie, uderzanie, wiązanie, kneblowanie, zakładanie kajdanek itp, następstwa powstałe na skutek ataku i poszczególnych działań) : 75.000 € każdy przypadek, 500.000 € każdy przypadek
37. Bezpodstawne zatrzymanie w areszcie : € 250.000 ryczałt, € 5.000.000 ryczałt
38. Bezpodstawne przetrzymywanie w areszcie, pozbawienie wolności : 5000 € za godzinę, 75 000 € za godzinę
39. Przeniesienie powiernictwa na inną osobę o takim samym nazwisku lub podjęcie próby tego, bez wyraźnego nazywania tego procesu jako takiego : € 250.000 ryczałt, € 5.000.000 ryczałt
40. Bezpodstawne i wbrew woli osoby, przejęcie opieki, ubezwłasnowolnienie : € 250.000 ryczałt, 10.000.000 € ryczałt
41. Pozbawienie prawa opieki nad własnym dzieckiem lub adoptowanym – każde dziecko : 1.000.000 € ryczałt, 10.000.000 € ryczałt
42. Odebranie dzieci biologicznych i / lub dzieci adoptowanych : € 5.000.000 ryczałt, € 20.000.000 ryczałt

43. Rejestracja długów nieruchomości w hipotecę : € 50.000 ryczałt, + rejestracja, € 200.000 ryczałt + rejestracja
44. Zgłoszenie własności ruchomości do licytacji : € 100.000 ryczałt + aukcja € 400.000 ryczałt + aukcja
45. Przeprowadzenie licytacji własności / ruchomości: € 500.000 ryczałt + aukcja, 1.000.000 € ryczałt + suma
46. Nielegalne, bez rządowej i suwerennej legitymacji wystawienie tytułu licytacji : € 100.000 ryczałt + wysokość za tytuł € 500.000 ryczałt + wysokość za tytuł
47. Łamanie praw człowieka – naruszenie godności ludzkiej, wbrew rezolucji ONZ 217 A i / lub Europejskiej Konwencji Praw Człowieka (EMRK) : € 150.000 ryczałt, € 500.000 ryczałt
48. Pogwałcenie prawa międzynarodowego – IP66 (Międzynarodowy Pakt Praw Politycznych i Obywatelskich 1966.) – traktat prawa międzynarodowego (ratyfikowany przez Polskę w 1967 roku!) : € 150.000 ryczałt, € 500.000 ryczałt
49. Utrata, odebranie mienia lub własności – w zależności od indywidualnego przypadku : Wartość własności lub mienia+ 25%, Wartość własności lub mienia+ 25%
50. Bezpodstawny akt oskarżenia osoby i / lub pełnomocnika : € 50.000 ryczałt, € 500.000 ryczałt
51. Bezprawne wnioski o ukaranie / represje prawa : € 50.000 ryczałt, € 300.000 ryczałt
52. Opłaty karne, represje, śledzenia, przymus, zniesławienie wobec krewnych poszkodowanej osoby (małżonka, partnera, dzieci i wnuków) : € 50.000 ryczałt, € 200.000 ryczałt
53. Zajęcie bez państwowej legitymacji komornika, pieniędzy, towarów, nieruchomości : € 50.000 ryczałt, € 400.000 ryczałt
54. Wyłudzenie pieniędzy, towarów, nieruchomości przez komornika bez państwowej legitymacji i bez uprawomocnionego wyroku suwerennego sądu, bez własnoręcznego podpisu sędziego: € 100.000 ryczałt, € 500.000 ryczałt
55. Sprzeczna z prawem międzynarodowym, IP66, odmowa lub zaniżenie wypłaty świadczeń z ubezpieczenia na życie, z gwarancjami państwowymi : € 50.000 ryczałt, € 400.000 ryczałt
56. Sprzeczne z prawem międzynarodowym, IP66, dokonanie przymusowego zajęcia przez komornika nie posiadającego legitymacji państwowej, gwarantowanych przez państwo ubezpieczeń lub innych dochodów : € 100.000 ryczałt, € 500.000 ryczałt
57. Posłużenie się sprzeczną z prawem międzynarodowym (IP66), pisemną groźbą nakazu aresztowania podczas zajęć komorniczych: € 100.000 ryczałt, € 300.000 ryczałt
58. Sprzeczne z prawem międzynarodowym, IP66, dokonanie zajęcia komorniczego pod groźbą nakazu aresztowania : € 200.000 ryczałt, € 800.000 ryczałt

59. Sprzeczne z ustawą zasadniczą złamanie dóbr osobistych, prywatnej autonomii : € 100.000 ryczałt, € 300.000 ryczałt

60. Złamanie zasad ochrony danych osobowych, podsłuchy telefoniczne, komputerowe szpiegostwo, przechwytywanie korespondencji w pomieszczeniach biurowych i handlowych : każdy przypadek: € 100.000 ryczałt, € 200.000 ryczałt

61. Wezwanie do sądu, postępowanie sądowe, wydanie wyroku albo nakazu aresztowania, przez sąd, sędziego, sekretarza sądu, bez ważnej legitymacji suwerennego państwa : € 200.000 ryczałt, € 500.000 ryczałt

62. Złożenie podpisu w celu uwierzytelnienia aktu administracyjnego, wyroku, postanowienia, bez posiadania legitymacji suwerennego państwa : € 100.000 ryczałt, € 200.000 ryczałt

63. Wezwanie do sądu, postępowanie sądowe, wydanie wyroku albo nakazu aresztowania, przez osobę lub pracownika, który nie jest obywatelem państwa : € 100.000 ryczałt, € 200.000 ryczałt

64. Wezwanie do sądu, postępowanie sądowe, wydanie wyroku albo nakazu aresztowania, przez osobę lub pracownika sądu, który nie jest sądem państwowym lecz sądem fałszywym : € 100.000 ryczałt, € 200.000 ryczałt

Kolejnym aktem prawnym, który można wykorzystać w obronie własnych praw jest **Powszechna Deklaracja Praw Człowieka z 1948 r.** która obowiązuje ludność rdzenną, żywych ludzi, Suwerenów II RP a nie osoby fizyczne.

"Ponieważ uznanie przyrodzonej godności oraz równych i niezbywalnych praw wszystkich członków rodziny ludzkiej stanowi podstawę wolności, sprawiedliwości i pokoju na świecie; ponieważ brak poszanowania i pogarda dla praw człowieka doprowadziły do czynów barbarzyńskich, które wstrząsnęły sumieniem ludzkości, a nadejście świata, w którym istoty ludzkie będą korzystać z wolności słowa i przekonań oraz wolności od strachu i niedostatku, zostało ogłoszone jako najwyższy cel człowieka, ponieważ istotne jest, by prawa człowieka były chronione przez przepisy prawne, aby człowiek nie był zmuszony, doprowadzony do ostateczności, uciekać się do buntu przeciwko tyranii i uciskowi"

Artykuł 3

Każda osoba ma prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa osobistego.

Artykuł 4

Nikt nie może być utrzymywany w niewolnictwie lub poddaństwie; niewolnictwo i handel niewolnikami są zakazane we wszelkich ich formach.

Artykuł 20

1. Każda osoba ma prawo do wolności pokojowego zgromadzania się i zrzeszania się.
2. Nikogo nie wolno zmuszać, aby należał do jakiegoś zrzeszenia.

Suwereni II RP – rdzenni Polacy są ludnością przed inwazyjną, przed wojenną mający legalnie funkcjonujące podstawy prawa oparte o konstytucję kwietniową – ustawę zasadniczą II Rzeczypospolitej podpisaną przez prezydenta Ignacego Mościckiego 23 kwietnia 1935 roku. Weszła w życie następnego dnia i jest obowiązująca do dnia dzisiejszego oraz legalnego prezydenta na uchodźstwie Jana Zbigniewa Potockiego.

Dokumentem potwierdzającym, że jest się Suwerenem II RP jest Dowód Suwerena II RP nr A seria 2500 wydawany przez Prezydenta na uchodźstwie Jana Zbigniewa Potockiego. Dokument zgodny z prawem międzynarodowym, potwierdzający tożsamość człowieka i przynależność do legalnego państwa polskiego II RP zarejestrowanego w ONZ. 3RP nie istnieje jako państwo i nie podpisuje żadnych dokumentów wydawanych przez ONZ istnieje tylko i wyłącznie jako struktura korporacyjna symulująca państwowość gdyż każdy urząd, ministerstwo, służby, jednostki wojskowe są zarejestrowane jako prywatne firmy międzynarodowe.

Żaden z urzędników, ministrów Republic Of Poland nie posiada uprawnień państwowych.

Niezwykle ważnym aktem dla każdego Suwerena II RP jest Dekret Prezydenta Władysława Raczkiewicza z dnia 30 listopada 1939 roku o nieważności wszelkich aktów prawnych wydanych przez rządy okupacyjne i Dekret kwietniowy Prezydenta Potockiego o nieważności aktów prawnych władz okupacyjnych. Akty prawne dostępne pod linkami

<https://suweren.freecluster.eu/2022/03/03/kim-jest-suweren-iirp/>
[Download](#)

Powyższe dekrety są ogromną szansą na unieważnienie nielegalnych przepisów prawa korporacji 3RP a konstytucja z 1935 r. jest załącznikiem do zbudowania struktur państwowych akceptowanych na arenie międzynarodowej i zgodnych z wolą Suwerena.